

TIGHT BINDING

BROWN BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200241

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮವಾಣಿ

ವರ್ಷ ೧೯೭೧

ಕುಸುಮ ೨

ಒಲವಿನ ಸಂಕಲಿ

೨೦೦೨೫೧

ಕರ್ನಾಟಕ ತರಬೇತಿ ಸಂಘ, ರಾಯಚೂರು.

ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮಮಾಲೆ

ಇದರ ಏರ್ಪಾಡು

ಗೌ|| ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ ದಳವಾಯಿ ವಕ್ಕೇಲಾ

ಶ್ರೀ ಗಣದಿನ್ನು ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಸಾಧು

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ಪಂಥರಪೂರ

ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜ ದೇಸಾಯಿ

ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಣ್ಣ ಕಕ್ಕೇಲ

ಶ್ರೀ ಮಾನ್ವಿ ಶೆಟ್ಟಿ ನೀರಣ್ಣ

ಅಂಗೈಟೋ

ಎಲ್ಲ ಚರ್ಮ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೂ ರಾಮಬಾಣ ಮೂಲಾ ಮು. ಎಂತಹ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ಖಜ್ಜಿ ತುರಿ ಇಸಬು ಗಜಕರ್ಣಿ, ಹುಣ್ಣು, ಹುರಕು, ಚಲಿದಿ, ಶುರಬು ಗಳು, ಮುಂತಾದುವು ಖಂಡಿತ ಗುಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೆಲೆ ಸೀಸೆ ಯೊಂದಕ್ಕೆ ೦-೮-೦; ೩ ಸೀಸೆ ರೂ ೧-೬-೦ ೬ ಸೀಸೆ ೨-೮-೦; ೧೨ ಸೀಸೆ ೪-೮-೦; ಟೆಪ್ಪಾಲು ಖರ್ಚು ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

—: ಅರವಿಂದ :—

‘ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುಸಮ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಆವೋಘ ಔಷಧ. ಬಿಳಿ ಶರಗು, ಕೆಂಪು ಶರಗು, ಹೊಟ್ಟೆಕೂಲಿ, ಕೈಕಾಲು ಹರಿತ ಮುಂತಾದ ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಾಧಿ ಗಳು ತಪ್ಪದೇ ಗುಣವಾಗುತ್ತವೆ.

ಬೆಲೆ ೧೬ ಗುಳಿಗೆಗಳ ಸೀಸೆ ಯೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ ೨ ೮-೦ ಟೆಪ್ಪಾಲು ಖರ್ಚು ಬೇರೆ. ಎಂಟು ದಿನ ಸೇವಿಸುವದ ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವನ ಸುಧಾ ಪಾರ್ಶ್ವಸಿ

ಸೋಲ ಎಜಂಟ್ :—ಸರೋವರ ಬ್ರಹ್ಮರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಎಜಂಟ್ :—ಎ. ಎಂ. ಗರಿ ಅಂಡ ಸನ್ಸ್ ಬಳ್ಳಾರಿ ನಿಜಾಂ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಜಂಟ್ - ರುಕ್ಮಿಣಿ ಭಂಡಾರ ರಾ ಯಿ ಚೂ ರ್ ಎಜಂಟರು ಬೇಕು.

ರುಕ್ಮಿಣಿ ಭಂಡಾರಿ, ರಾಯಿಚೂರ್

ಭೃಂಗಾಮಲಕ, ತೈಲ, ಅಂಗೈಟೋ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಅರವಿಂದ (ಸ್ತ್ರೀಯರ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗಾಗಿ) ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ತೈಲಗಳೂ, ಸಾಮಾನ್ಯಗಳೂ, ಕತಿಕಾ ದಂಬರಿಗಳೂ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರೆಯುವವು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ

ನಿಜಾಂ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು
ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಇದೊಂದೇ !!

ನಿಜಾಂ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿ
ನಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿದ ಕುಸುಮ ಮಾಲೆ ಇದು.

—: ದರಗಳು:—

ಕಾಲ ೧ ಪುಟ ಅರ್ಧಪುಟ ಕಾಲುಪುಟ
೧ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ|| ೨೪-೦-೦ ೧೮-೦-೦ ೧೨-೦-೦
೬ ತಿಂಗಳಿಗೆ ,, ೧೮-೦-೦ ೧೨-೦-೦ ೯-೦-೦
೩ ,, ,, ೧೨-೦-೦ ೯-೦-೦ ೬-೦-೦

ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವವರು ಕಥೆ ಹಣ ಮುಂಗಡ
ವಾಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಜಾಹೀರಾತು ಅಚ್ಚಾದ ಮೊ
ದಲ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಉಳಿದರ್ಥವಣಕ್ಕೆ ವಿ. ಪಿ. ಮಾ
ಡಲಾಗುವದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ
ಮಾಡಿರಿ.

ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ:—ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮಮಾಲೆ
ರಾಯಿಚೂರ್

ತ್ವರಿಸು.ಡಿರಿ! ಸುಲಭದರ! ತ್ವರಿಸು.ಡಿರಿ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ

ದರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ. ದರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ

ಪೋಸ್ಟೋ ಎನ್ಲಾ ಜರ್ನಲಿಂಗ್

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ (ಫೈಟ್) ಕಲಸ ಬೋರ್ಡು ಪೇಂಟಿಂಗ್
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿರಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ತರುಣ ಸಂಘ, ರಾಯಿಚೂರ್

ನಿಜಾಂ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ

ಹೊಸ ಹುರುಪು ಹೊಸ ಮಾದರಿ
ಇದೊಂದೇ ಕುಸುಮ ಮಾಲೆ

ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಂದಾದಾರರಾಗುವವರಿಗೆ ವರ್ಷಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಡುವವು. ಕುಸುಮಗಳು ಪ್ರತಿ ಹುಣ್ಣಿನಿಗೂ ಅರಳುವವು. ವರುಷದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು.

—: ಚಂದಾ: —

ಸ್ಥಳಿಕರಿಗೆ ರೂ ೧-೮-೦ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ರೂ. ೨-೦-೦
ನಮ್ಮ ಕುಸುಮ ಮಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು
ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವುವು.
ಎಜಂಟರು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಮೀಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಕೂಡಲೇ ಬರೆಯಿರಿ.

ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ:- ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮಮಾಲೆ ರಾಯಚೂರ್
ನಮ್ಮ ಎಜಂಟ್ :- ಬ್ರದರ್ಸ್ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್
ಎಜನ್ಸಿ, ಒಳಪುರಿ.

ಬರಹಗಾರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹ

ನಿಜಾಂ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಗಲಿದ ಕುಂದನ್ನು ಕಳೆಯಲೆಣಿಸಿಯೂ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ವಾಜ್ಞಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆರೆಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಲೂ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಈ ಕುಸುಮ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಹಗಾರರಿಲ್ಲರೂ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ಒರೆದು ಕಳಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆ. ಕತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮಂಡಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತವಾದಲ್ಲಿ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಣಿಸಲಾಗುವದು.

ಸಂಪಾದಕರು:- ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮಮಾಲೆ ರಾಯಚೂರ್

ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮ ಮಾಲೆ

ರಾಯಿಚೂರ್ ಆಶ್ರಯದಾತರ,

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ ದಳವಾಯಿ ಹೈಕೋಟೆಗೆ
ವಕೀಲ್ ರಾಯಿಚೂರ್

- ,, ಜಿ. ಕೆಪನ್ ರಾವ ,, ,, ,,
- ,, ಪಿ. ಕೆಪನ್ ರಾವ ,, ,, ,,
- ,, ಜಿ ಹನುಮಂತರಾವ ,, ,, ,,
- ,, ಗರುದಿನ್ನಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣಸಾಹು
- ,, ರಂಗರಾವ ದೇಶಾಯಿ ಕಾಡಲೂರ
- ,, ದೇಶಾಯಿ ಕಾಟಾಪುರ

ಈ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಾಲೆಗೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ವಾಗ್ಧಾನವಿತ್ತಿರುವರು.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ

ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ದೈನಂದಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ

‘ ಕನ್ನಡಿಗ ’ ಬೆಲೆ:—ಒಂದೇ ಬಿಟ್ಟೆ

ಅಸೋಸಿಯೇಟೆಡ್ ತಂತಿಯ ಸುದ್ದಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ
ವಿಷಯ, ಸ್ವದೇಶೀ ಸಂಬಂಧಿಲೇಖ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತವೆ.
ಚಂದಾ ಹಣ ತೀರ ಕಡಿಮೆ.

	ಸ್ಥಳಿಕರಿಗೆ	ಪರಸ್ಥಳದವರಿಗೆ
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ	೬-೦-೦	೧೩-೦-೦
೬ ತಿಂಗಳಿಗೆ	೩-೦-೦	೬-೦-೦
೩ ,,	೧-೮-೦	೩-೦-೦

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಏಜಂಟರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ.
ಏಜಂಟರಿಗೆ ೧|೪ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುವುದು

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡಿಸಿರಿ

ಮ್ಯಾನೇಜರ ಕನ್ನಡಿಗ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದಕ್ಷಿಣ ಬ್ಯಾಂಕ್

ಲಿಮಿಟೆಡ್ ರಾಯಿಚೂರ

ವಿಶೇಷ ಸವಲತಿಯ ದರಗಳಿಂದ ಕೆಳಕಂಡ
ಆಮಾನತ್ ಮತ್ತು ಸಾಲಗಳ ಲೇವಾದೇವಿ
ಕೈ ಕೊಳ್ಳುವೆವು

ಮುದ್ದತಿ ಆಮಾನತ್:—ಶೀ. ೬ರಿಂದ ಲರ ಪ್ರಕಾರ
ವರುಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ. ರೆಕರಿಂಗ ಆಮಾನತ್—ತಿಂ
ಗಳ ೧ ಕ್ಕೆ ರೂ ೨ ರಂತೆ ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ೪೫ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ
೧೦ ಗ್ಯಾರಂಟೀಡ್ ಮುನಾಫಾ ಕೂಡಿಸಿ ರೂ ೧೦೦
ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಶೀವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡಿಪಾಜಿಟ್—ಶೀ. ರೂ ೪ ಸಾಲಾ
ನಾ ಬಡ್ಡಿ. ಇವಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ
ವಾಗುವಂತೆ ಹುಂಡಿ ಚಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ರಸೀ
ದಿಯಮೇಲೆ ಸಾಲ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಸಾಲಗಳು
ಸುಲಭ ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವವು.

ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ರಾಯಿ
ಚೂರಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ
ಜರುಗುವವು.

ವಿಶೇಷ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವದು.

ಪಿ. ಕಿಷನ್‌ರಾವ ವಕೀಲ

ಪಿ. ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ವಕೀಲ

ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್

ಸೆಕ್ರೆಟರಿ

ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ ಪಂಥಪುರ

ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಸುತೀಲೆ	೦-೨-೦
ಹಾಳುಕಾಗದ	೦-೨-೦
ಕಗ್ಗನು ಕವಿಯಾದನು	೦-೨-೦
ಹಿರಿಯರ ಪ್ರತಾಪ	೦-೨-೦
ಕಬೀರದಾಸ ನಾಟಕ	೧-೦-೦
ಕೃಷ್ಣ ಗಾರುಡಿ ,,	೧-೦-೦
ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ,,	೧-೦-೦
ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲೆ ,,	೦-೮-೦
ಕಂಸವಧ ,,	೦-೮-೦
ಶಾಕುಂತಲ ,,	೧-೮-೦
ರಾಘವೇಂದ್ರ ವಿಜಯ	೦-೮-೦
ಕತೆಗೊಂಚಲು	೧-೦-೦
ಸತಾ ಕಥಾ	೧-೮-೦
ವಿಜಾಂ ಕರ್ನಾಟಕ	೦-೨-೦
ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸಾಯ	೦-೨-೦
ಪ್ರೇಮ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ	
ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳು	೦-೦-೬

ಇವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ ಕತೆಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುವದು.

ನೃಪತುಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ,

ಕರ್ನಾಟಕ ತರುಣ ಸಂಘ

ರಾಯಚೂರು

ಬೇವಿನಗಿಡ:—ಹೆಸರಾದ ರೋಗನಿವಾರಕ

ಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು, ರಕ್ತಶೋಧಕವು,

ಹಾಗೂ ಚರ್ಮರೋಗ ಪರಿಹಾರವು.

ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಸುಖಕೊಡುವದು ಸರ್ವಾವ್ಯಾಧಿನಿವಾರ
ಕವು. ಆರೋಗ್ಯಕರವು.

ಕಲಕತ್ತೆಯು ಬೇವಿನ ಸಬ್ಬು

ಉತ್ತಮವಾದ ಸಬ್ಬು ಕೀಟಕಧ್ವಂಶಿ

ದೇಹವನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಕೆಡದಂತೆ ಇಡು
ವುದು. ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯು ಬಳಸಿದರೆ ಮುಖವು ಕಳೆದುಂಬಿ
ಹೊಳೆಯುವದು.

ಅಂಟುರೋಗಗಳಿಗೂ, ಚರ್ಮರೋಗಗಳಿಗೂ, ಬೇ
ನಿಷ್ಪರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗಲೂ ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು
ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ

ದನದ ಕೊಬ್ಬು ಬೆರೆತಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವದು.

ಬೇವಿನ ರಸಾಯನ ಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಇತರ
ಬೇವಿನ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸೋಲ್ ಎಜಂಟಿ
ರಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ರಾಜಾ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್, ರಾಯಿಚೂರ್

ಶ್ರೀ

ಕನ್ನಡ ಕುಸುಮಮಾಲೆ

ವರ್ಷ ೧.

ಕುಸುಮ ೫.

ಒಲವಿನ ಸಂಕಲಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ತರುಣ ಸಂಘ

ರಾಯಚೂರು

* * *

ಪಾ. ಶಕೆ, ೧೯೫೮

ಸಂಸಾದಕರ ಮಾತು

ಈ ಕತೆಯು ಐದನೆಯ ಹೂವಾಗಿ ಆರಳಿದೆ. ಸರಿಮಾಡ
ನೀರಿಗೆ ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಯತ್ನಿಸಿ
ದರೂ ಕೆಲವು ಅನಾಸುಕೂಲಗಳ ಮೂಲಕ ತಡವಾಗುತ್ತಲಿರು
ವುದು. ಇದನ್ನು ಸಕಲ ಮಹನೀಯರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿದೆ.
ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರಿಗೂ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ
ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯದವರಿಗೂ
ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಸಂಸಾದಕರು

‘ ವಿಶ್ವಕರ್ಷಾಟಕ ’ ಮುದ್ರಣಾಲಯ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಶ್ರೀ

ಬಲವಿನ ಸಂಕಲೆ

೧

“ಅವ್ವಯ್ಯಾ! ತೀರಿಕೆಯಾಯಿತೇ? ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ! ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕು! ಬೆಳಗಾವದರೊಳಗೆ ಬಂದಿರಲ್ಲ! ರಾಮ! ರಾಮ! ನಿಮಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಈ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದೇ ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ಉಪಕಾರ. ಮನೆಯವಳ ಪೋರಗಿಂತಲೂ ಮಾಧವ ರಾಯರ ಪೋರ ನಿಮಗೆ ಚಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಯಿದ್ದರೆ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕೂತು ಮಾತಾಡಬೇಕು. ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲವೇನೋ? ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡರವರೆಗೆ ಸೀವಲ್ಲ ಹರಟೆಹೊರಟತಾ ಕೂತುಕೊಂಡ್ರೆ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೀಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀನು? ಚಂದವಾಯಿತು ನಡತಿ!”

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಾಮರಾಯರು ಜೇಜಿನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಿದರು. ಎಂಟು ಮುಕ್ಕಾಲು ಬಂಭತ್ತು ಸಹ ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ನಳಸಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅಕೆಯ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಮಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು. ಪೋರೆ ಬಾಡಿತು. ನಳಸಿಯ ಬಲವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ವವಿಶ್ವ ತಳಮುಳಿಸಿದನು. ದೀಪವನ್ನು ಚಾಚಿದನು. ‘ನಳಸೀ! ಇನ್ನೂ ಬಂಭತ್ತು ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ. ಎನನ್ನು ಅವಸರ?’

ನಳಸಿ:—ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಣಗಲಾರದೇ ಮತ್ತೇನಿದೆ? ನನಗ್ಯಾಕವಸರ? ನಾನು ಎಲ್ಲರಂತೇ ಅವಸರದವಕಾಗಿದ್ದರೆ ಚಂದಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ಬಾಕುವೆ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಪಡಕೊಂಡು ಬಂದೆನೋ

ಅಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಾ ಎಂದರೆ ಬಂದೀತೇ? ನನ್ನ ಅವ ಸರ ನೋಡಿ ನೀವೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕು. “ಮನಸ್ಸಿ ಲ್ಲದ ಬಗತನಕ್ಕೆ ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿದ್ರೆ.”

ಶಾಮಣ್ಣ :—ಇಗೋ! ಈಗೇನಾಯಿತು ಹೇಳು?

ನಳಿನಿ :—“ವಿನಾಗಬೇಕು? ಏನೂ ಇಲ್ಲ!” ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟುಹಾಕುತ್ತೀರಿ? ನನ್ನದೇನು ತಪ್ಪು? ಸುಂಕದವನ ಮುಂದೆ ಸುಖದುಃಖ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಸುಂಕಕೊಟ್ಟು ನುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗದಂತೆ. ನಿಮ್ಮದೇನು ತಪ್ಪು? ತಪ್ಪು ನನ್ನದೇ. ಹೆಂಗಸರು ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಮಾತಾಡಿಸಿ ದರೆ, ಹೀಗೇ ಸರಿ. ಆರಳಿದ ತಾವರೆಯಂಥ ನನ್ನ ಮನ ಸ್ಸನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹಾಕೀನಿ. ಮೈಮರೆತು ಮೆಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ನಿಮಗೇನು? ನೀವು ಗಂಡಸರು! ಹೆಂ ಗಸಾದರಿಂದೆ ಮನೆಯವರ ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಮುಚ್ಚೂ ಮೋರೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಶಾಮಣ್ಣ :—ಸುಮ್ಮನೇ ಹೀಗೇ ರಗಳೀಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾಳಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ ಏಡು. ಇಂದಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ದಯಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಏಡು.

ನಳಿನಿ :—ಯಾವಾಗಲೂ ವರಟವಾತೆ! ನಾನೇನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ವಳು? ನೀವೇನಂದರೂ ನಡಿಯುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಆ ಮನಿಯೊಳಗೆ ನಳಿನಿ ಶಾಮುರಾವ ಇಬ್ಬರೇ. ಶಾಮಣ್ಣ ನವರು ಸ್ಕೂಲ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಕಚೇರೀ ಗುಮಾಸ್ತರು. ಸಲವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ಹೊಲಮನೀ ಏನೂ ಇದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಶಾಮಣ್ಣನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಳಿನಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ವೇಷ ಭಾಷೆಗಳೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪು ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದಳು. ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳೊಳಗೆ, ಮಾತುಮುರಕಗಳೊಳಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ದಿನಾ ಬಂದು ಹೊಸರೀತಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಳಿನಿಯ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಎರಡು ನಿಲವುಗಳಿದ್ದಿ. ಅಡಿಗೀಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೂರ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳೇ ಹೊರತು ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಕನ್ನಡೀ ಎದುರಿಗೇ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರಿಸುತ್ತಾ, ಗಲ್ಲಗಳನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ, ಕುರುಳುಗಳನ್ನು ತೀಡುತ್ತಾ, ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ, ಮೇಲೆಕೆಳಗೆ ಕನ್ನಡಿಗಳೊಳಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಹೊತ್ತು ಸಹಿತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಕೆಯು ಆಶ್ಚರ್ಯಮನೆಗೆ ಬಂದು ಏಳು ಅಥವಾ ಎಂಟು ವರ್ಷವಾದರೂ ಇವತ್ತೇ ರುತುಮತಿಯಾಗಿ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆವತ್ತಿಗೆ ಪೇಗೋ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜಿಯಾಗಿ ಕದಾ ಇಕ್ಕಿದರು. ಮುಲಗುಬ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದರು. ನಳಿನೀ ಮುಖ ವಿಕಾಸವಾಯ್ತು. ಕಿರುಸಗೆಯಿಂದ ಮೋರೆಯು ಆರಳಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳ ರೆದೆಯದು ಹಿರೆನೋಟ ನೋಡಿದಳು. ಎಳೆ ಚರಿಯ ನಿಳಿಸಿರೆಯ ಭುಜದಮೇಲಿನ ಸೆರಗು ಅರೆಚಾರಿತು. ಹಸರು ಕುಪ್ಪಸದ ಮರೆಯಲ್ಲಿಂದ ಮುಸುಣೆಯು ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದದೆಂದು ಕೈಯೊಳಗೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಡಕಲಶಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಹಿರೆನೋಟದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಪಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಶಾಮರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವದನ್ನು ಶಾಮಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಂಚದ ಮೇಲಿನ ಸೈನುರೂಪಿಸಿ ಹಾಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕಚೇರಿಯೊಳಗೆ ಕೂತುಕೂತು ನಡುವು ನೋಂದಿಡಬೇಕು. ಪಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡನು. ನಳಿನಿಯು ಬಲವಿನಿಂದ ನಲಿ

ನುಮದನ್ನು ನೋಡಲಿ? ಇಲ್ಲ. ನನ್ನಿವರು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತಕಾಂಗು
ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಂತುಬಿಟ್ಟೆಳು. ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ಕೈಜಾರ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು
ಬಿಸಿ ಉಸರುಬಿಟ್ಟೆಳು. ಶಾನ್ಮಣ್ಣನವರು ನೋಡಿದರೇ? ಮತ್ತೂ
ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಟಕೊಂಡೆಳು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಶಾಮರಾಯನು
ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ನಳಿನೀ! ಇಲ್ಲಿ ಬಾ! ಎಂದನು. ಕಿಟಕಿ
ಯೊಳಗಿಂದ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಮಂದವಾರುತನ ವಶದಲ್ಲಿ ಜದುರಿದ
ಕುರುಳುಗಳನ್ನು ಬೆರಳಿಸಿಂವ ತಾಕೀತಾಕದಂತೆ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ,
ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಜ್ಜದುಂಗುರದ ಕಾಂತಿ
ಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿ ಉಸುರ್ಗರೆದು ಹಾರು
ತ್ತಿದ್ದ ವನೆಯನ್ನು ಎರಡನೇ ಕೈಯಿಂದ ಬಗ್ಗಿಸಿಡಿದು ಕನ್ನಡಿಯ
ಕಡೇ ಮುಖವಾಡಿ ಶಾಮರಾಯನನ್ನು ಓರೆನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿ
ಡುತ್ತ ಬಲವಿನ ಸಿರಿ ಸುರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಶಾಮ
ರಾಯನು ಎದ್ದು ಬಂದು ಕುಂತಳಗಳ ತೊಡಕುಬಿಡುವನು ಅಂದು
ಕೊಂಡೆಳು. ಉಂಗುರದ ಕೈಗೆ ಮುದ್ದುಕೊಡುವನು ಎಂದು
ಕೊಂಡೆಳು. ಬಲವಿನ ಭರದಲ್ಲಿ ಎಡವಿ ಬೀಳುವೆನೆಂದೆಣಿಸಿದಳು.
ಧಗಧಗಿಸುವ ಎದೆಗೆ ಅಭಯಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡುವನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ
ದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಿನ ಭಾಯೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅದರೆ ಆತನೇನೋ ಹುಲಿಯೋ
ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತುಬಿಟ್ಟನು. ಸೆರಗು ಪೂರಾ ಬಿಲಿತ. ನಿಲಿಗೆ
ಗಳು ನಲಿದವು. ನಡುವು ನಡಗಿತು. ನೋಡಗೆ ಹಾಕಿದಳುಂಡನ
ವಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೀವವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂದು ಅವ್ಯವ
ವೇನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ ಕೋಣೆಯ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಗೆ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೇ
ನೋಡಿದಳು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿಸೋಡಿ ಶಾಮರಾಯನು
ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. “ಏಕೆ? ನಳಿನೀ! ನೀನ್ಯಾ
ವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ ಮನಸ್ಸು ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತೇ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾ
ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ರೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಸಿನಿಮಾ
ದೊಳಗೆ “ಇದಿಂಥಾದ್ದೂ” ಎಂದು ಚಿತ್ರವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂ

ಚೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಆಗಹೋಗುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿ ನನಗಂಥಾ ಸಹಾಯವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ! ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಹೇಳು ಎಂದನು.

ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಏಟಿನ ಮಾತೇ! ನಾನೆಷ್ಟರವಳು? ನಾನೇನು ರಂಭಿಯೋ? ಅಥವಾ ರತಿಯೋ? ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ನಿರಿ, ಹೆಂಗಸರ ಮನಸ್ಸು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಆಡಿಸುತ್ತೀರೋ ಆಡಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತೀರುತ್ತಲೇ ನಾನೇನಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೋ? ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮದ ದಾರಿಯೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡೇ ಇಲ್ಲ. ಲೆಖ್ಪದ ಮಾಸ್ತರನಂತೆ ಎರಡೆ ಮೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಅಂದರಾಯಿತು. ಮುಕ್ತಸರ ಆಗಿ ಹೊತ್ತು ಹುಟ್ಟೋದರೊಳಗೆ ಮೂರು ಕೆಲಸವಾದರೆ ಆಯಿತು. ಊಟ, ಕಚೇರಿ, ನಿದ್ರೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ರಂಭಿಯಂತೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಟಿಸೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ಯೌವನವು ಮಾತ್ರ ಗಜಗನಂತೇ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರೆ ಸಾಕು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ದಣಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವು ಆದಮೇಲೆ ಕೇಳೋದೇನು, ಕುಡಿದುಳಿದ ಸೋಡಾ ಸೀಸೆಯಂತೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಶೃಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ಆಕಡೀ ಚೆಲ್ಲ ಬೀಡೋದೇ. ಹೆಂಗಸರ ಗುಣನೆನಿಸಿಕೊಂಡು, ಗಂಡಸರು ಬೆಳದಿಂಗಳೊಳಗೆ ಹಾಡು ಹಾಡಬೇಕು. ಕುಂತಕಗಳನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ನೋಟವನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಕೆನ್ನೆಗಳೊಳಗೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು. ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಶಾಮ :—ಅದೇನೋ! ಅದು ಯಾವುದೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗೋ ದಿಲ್ಲ. ನಳಿನೀ! ಹೀಗೇಕೆ?

ಇದು ಕೇಳಿ ನಳಿನಿಯು ಮೆಟ್ಟಿಬಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ವಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಎಡಗೈ ಮುಂಗೈ ಹಚ್ಚಿ ಅದರಮೇಲೆ ಬಲಮೋಣಕ್ಕೆ ಊರಿ ಅದೇ ಕೈಬಿರಳನ್ನು ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಶಾಮರಾಯನನ್ನು ಬಲವಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ತಟತಟ ಕಣ್ಣೀರು ಉದರಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮುಂದಿನ ಹಲ್ಲೆ ನಿಂದ ತುಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆಮಾಡಿ ಮುಖ ಮರಿದಳು. ನಿಲುಗೆಯು ನಲುಗದಂತೆ, ಕುರಳು ಕದಲದಂತೆ, ಸೆರಗು ಚಾರದಂತೆ ನಿಂತ ನಿಲುವಿಲೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದಳು. ಚಾಚಿದ ಕೈಗೆ ತಲೆಯಗ್ಗಿ ಮಲಗಿದಳು. ಸೆರಗು ಸೆಳೆದು ಅರಿಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆ ಬಿಕ್ಕಿನೋಳಗೆ ಆ ನಿಟ್ಟುಸುರಿನೋಳಗೆ ಈ ಕಲಕಂಠಿಯು ತನ್ನ ಮಧುರಗಾಯನ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆರಿಸಿದಳು.

ಶಾಮಣ್ಣ:—ಯಾಕೆ? ನಳಿನೀ! ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತುಕೊ ಅಕುತಿ ಯಾಕೇ? ನಾನು ನಿನಗೇನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿರುವೆನು? ನಾನೆಷ್ಟು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದರೂ, ನನ್ನ ಸಂಬಳವು ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿಯಿದ್ದರೂ ಅದರೊಳಗೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀ ಬೇಡಿದ ತೀರೆ, ಕೇಳಿದ ಕುಪ್ಪಸ, ಬಯಸಿದ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮೋಹಕ್ಕೆನು ನಾನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿರುವೆ? ನೀನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂತೋಷವಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಶೃಂಗಾರವು ನನ್ನ ಆನಂದವೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇನು? ಅಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಗಳು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ನಾನು ಆನಂದಪಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಶೃಂಗಾರ ಜೇಷ್ಠಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಕವಿಯೇ? ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಗಾಯಕನೇ? ಘಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಹೊಗಳಲಿಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತನೇ? ಇದಲ್ಲದೆ ನೀನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ, ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಚೇರಿಯೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯು

ವಂತಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಕೂನರು ಕಮ್ಮಿ. ಹೇಗೆ ಹೇಗೆನೂ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಸತ್ತಿರುತ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನೆಗೆ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಡ ಪ್ರಾಣಿ (ಶರೀರ) ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಲವಿನ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೆಳೆಸಲಿ. ನನಗೆ ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಸಹಾ ಇನ್ ಸೈಕ್ಲರರು ಸಿಟ್ಟಾದ ಹಾಂಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಇದಲ್ಲದೇ ನಳಿಸೀ! ನೀನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆರೋ, ಏಳೋ, ನರ್ಷ ವಾಯಿತು, ನಿನಗಿನ್ನು ಈ ಸೊಗಸು ಏತರದೇ? ಸೊಗಸು ನೂವದಿದ್ದರೆ, ಹೀಗೆ ನಲಿಯದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕೇನಾ ದರೂ ಕುಂದೇನು? ನೀನು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಗಳೆದ ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಮಿಣಿಮಿಣಿ ಮಿಂಚದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಲೆದೆಸುವನಾದರೂ ಕರಗಲುಕ್ಕೆ ಬೇಕು.

ನಳಿನಿಯು ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣೀರು ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
 “ ಆದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಗೇ ಕಂದಿರಿ? ಗಂಡ ಹೆಂಡರ ನಡುವೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಯು ಇದ್ದರೆ, ಮೋಹರಸವು, ಶೃಂಗಾರದ ಸುಧೆಯು ಸುರ ಕೊಳ್ಳಲುಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗೋದಿಲ್ಲಾ ಅಂದಿರಲ್ಲಾ ?”

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂರಿತು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ವುಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ತಂದು ಓದಿದಿರಿ. ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳೊಳಗೆ ಮಹನೀಯರು ಸಹಾ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಲೇಖನಗಳನ್ನೋದಿದಿರಿ. ನನಗೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಯೌವನದ ಮೇಲೆ ಮೋಹವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಿರಿ. ನನ್ನ ಯೌವನವೇ ನನ್ನ ಎದೆಬಿಗಿಯೇ ನಾನು ಮಿಣಿಮಿಣಿ ಮಿಂಚುವದೇ ಸಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೆಂದಿರಿ. ಯೌವನವು ತಗ್ಗಿದಂತೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ತಗ್ಗಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ. ಏನೇನೋ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಏನು ಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಹಾಳಹರಟೆ? ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದುಕೊಂಡೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ರಗಳೇ ಕೇಳಿ ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಬಗೆ ಯವ್ವನ ಶೃಂಗಾರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಾಧ

ప్రాయశాలంకార, ప్రణయకళిగళన్ను కంఠు హాస్యమాడలిక్కి
 కత్తిదిరేను ఈగ? చన్నాయితు. నిమగే నిజవాగియూ సన్న
 శృంగారబీకేందు తిళదిద్దో. ఇదేల్లా బరే బణ్ణుద మాతేను?
 యారోఁ ఎనోఁబరేచద్దు ఓది సన్నన్ను ఈ గుడ్డక్కేరిసిదిరి.
 ఈగ నోఁడిదరే సేలక్కురుళిసి బట్టిరి. నిమగే నాను బేకాగ
 దిద్దమేలే నానిద్దు ఎను సాధక? ఇన్నిశృంగారాలంకార
 వాదరూ ఎతక్కే? అవ్వుయ్యో అడవియోళగే ఆరళిద మల్లిగే
 హూవాగి హోఁదేనే? స్వానుభవశక్తియింద షట్పదియు
 అదర మేలే వాలిదరే వాలిఁతు ఇల్లదిద్దరిల్ల. ఈ పరిమళవు
 ఆదక్కేకే? హోట్టి తుంబుదమేలే తుంబుయ హూవన్ను తన్న
 కాలిందోదేదు ఓడుత్తదే. ఒద్దరే ఒదియలి! అదరదేను
 దోఁష? ఓ మల్లిగే నసగింతలూ నిఁనే పుణ్యవంకి. సన్న
 జీవితకాలవే ఆల్పు. సన్న కష్టసుఖగళీ స్వల్పు. నాను
 నిన్న హాగే నింత నిలువిలి బాడిబిద్దరే బహళ చన్నాగిత్తు!
 నాను ఎప్పు బణ్ణా బరేదుకొండరూ ఎప్పు ఆలంకార
 మాడికొండరూ, ఈ సన్న శృంగార చిత్త్రదమేలే నన్న పాణా
 ధికను లుగుళి కాలలొరిసిబుట్టను: దేవా ఎనాయతు
 సన్న పరిస్థితి! అందు ఎప్పునింతు కన్నదియోళగే సోఁట
 కేంఁడు “కణ్ణిగే కత్తిరేఁదు కాడిగేయల్ల. హూవిన
 ముక్క. ఆయ్యోఁ సన్న గోఁళాటదోళగే హేగే కాడిగేయ
 నిఁరు యరిదిరువవు. బేణ్ణియంఠా కేన్నేగళు కరగి బాడి
 హోఁగివే. వోఁరేయమేలే కుణ్ణిదాడలారదే ముంగూడలు
 పిందక్కే హోఁగువాగ హేగే తొడకకు బుద్దివే. మేలే భురలిక్కి
 డేదరి నన్న లుసిరు సహా కంఠదల్లీ ఆలేదాడకత్తిదే! ఎను
 మాడువదు? రసహిసరన్ను యారు స్పృసబేకా?

నాను నిందిరలారే! ఎను బిఁళు? ఎను గవభంగ?
 ఎను దుర్భవ? నాను హిఁగాగలిక్కి ఎను తప్పుమాడిదే?

ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಡಿಯಲೀ ಇದನ್ನು. ತಡೆಯಲಾರೆ! ಅಂದಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಳು.

೨

“ಏನು ಶಾಮರಾವು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಏನುಮಾಡಿವಿ? ಕಣ್ಣೀಕೆ ಕೆಂಪಗವಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೇನೇನು ನೀವು ಈಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದು? ಎಂಟು ಹೊಡೀತದಲ್ಲಾ ಈಗೇನು ಕಚೇರಿಗೆ ಬರೋದು? ಟವ್ವಾಲು ಯಾವಾಗ ಹೋಗಬೇಕು? ನೂತಾಡುವ ಎಲ್ಲವೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಕಾಂಡೆಕ್ವು ಚನ್ನಾಗಿಲ್ಲ! ಯಾಕೆ ತಡಮಾಡಿ ಬಂದಿರೋ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋಷನ್ ಕೊಡಿರಿ” ಅಂತಾ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಶಿಟ್ಟಿಗಿದ್ದರು.

ಏನು ಶಾಮಣ್ಣಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಆ ನಾಟಕ ಆಡಿ ಆ ಕಣ್ಣೀರು ಒರಿಸಿ ಬೇಸತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಮಲಗುವದರೊಳಗೆ ಮೂರು ಹೊಡೀತು. ಏಳುವದರೊಳಗೆ ಏಳು ಬಾರಿಸಿತು. ಏಳ ಬೇಕೆಂದರೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಎದ್ದು ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊತ್ತೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಬೈಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಶಾಮಣ್ಣನು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ಪೋಷ್ಠಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಟವ್ವಾಲೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ದನು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾಗದಗಳು ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಬರೆದು ಜವಾನನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೇ ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕೂತುಬಿಟ್ಟನು. ಮನೀವಳಿಗೆ ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಳಿನಿ ಅಲಂಕಾರ ವಂತಾಳೆ! ವಿಲಾಸವಂತಾಳೆ! ಒಯ್ಯಾರ ಒನವು ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡು ತ್ತಾಳೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಇದ್ದರೆ ಜಂದ! ಇದರಂತೇ ವಿಪರೀತ ಆದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ? ಹಿಡಿಕೊಳಿಗೆ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಡೋ

ಸನ್ನಂಧವನಿಗೆ ಈ ಒನವು ಒಯ್ಯಾರ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ಕೂತುಗೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪುರಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಳಿನೀ ನೋಡಿದರೆ ಹಗಲಿರುಳು ರಂಭೆಯಂತೆ ಕುಭೀರನಂತೆ ರತಿ ಕೇಳಿಯೊಳಗೆ ರಮಿಸಬೇಕಂತಾಳೆ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹರೇಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೇ ವ್ಯವಹಾರವು ಹೇಗೆ ನಡಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಳಿನಿಯು ಹೀಗೆ ಆಳೋದು ನೋಡಲಾರೆ! ಆಗಲಿ ಅಮ್ಮಗೆ ಕಾಗದ ಬರದೆ ಬರಿತಾಳೆ. ಹೇಗೂ ಹಿರೇ ಮನುಷ್ಯಳು ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಹೇಳತಾಳೆ ಎದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದ.

೩

ಶಾಮೂ! ಏನು ಈ ಸಳಿನಿಯ ವೇಷ? ಆ ಎದುರು ಹಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುವದೇನು? ಆ ಅಡ್ಡಬೈತಲು ಏನು? ಭುಜಾ ಕಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕುಬಸಾ ಏನು? ಕಚ್ಚಿಲ್ಲದೇ ಸೀರೆ ಏನು? ಆ ಒನವೇನು? ಆ ವಯ್ಯಾರವೇನು? ಎಸಿದೆಲ್ಲ? ಸಂಸಾರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಯಾಕಪ್ಪಾ? ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೀಗೇ ಇದ್ದೆವೇನು? ವಸ್ತು ವಡವೆ ಇದ್ದರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಗಂಧಾ ಹಚ್ಚಿದಹಾಗೆ ಕುಬಸಾ, ಮೈತುಂಬಾ ಸೀರೆ ಇರಬೇಕು ಸರಿ. ಅದೇನೋ ನಮಗೆ ಇಂಥಾ ವೇಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮನೆಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಜಮಾನರಿಗೂ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಅಲಗಿಮಾಡಿ ಬಡಿಸೋದರಾಗಿ ಹೊತ್ತೇ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ.....ಇದೇನು ಸುದ್ದಿ? ಸಳಿನಿ ನಿನ್ನಮೇಲೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾಳಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯವ್ವನ ಸಾಯೋತನಕ ಮಿಣಿಮಿಣಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆಯಂತೆ! ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಏನೋ ಔಷಧ ಕೊಡಿಸುತ್ತೀಯಂತೆ? ಯವ್ವನಹೋಗಿ ಮುಪ್ಪು ಬರುತ್ತದೆ ಅಂದಿ ಯಂತೆ? ನುಕ್ಕಳಾಗದಂತೆ ಏನೇನೋ ತುಸಿದೆಯಂತೆ! ಇದೇನು

ಹುಚ್ಚು ನಿನಗೆ? ಶಾಮೂ! ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜವೇನು? ಹೀಗೆ ಅಮ್ಮನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶಾಮುಣ್ಣ ತಲೆಬಾಗಿ ಸಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ಹೌದೇನಪ್ಪಾ? ಇದೇನಾ ನಿನ್ನ ಓದುಬರಹಾ? ಚಂದಾಯಿತು. ನೀವಿಬ್ಬರು ಸೇರಿ ಶಿಶುಹತ್ಯಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಿರೇನು? ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯೌವನ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಏನಂದುಕೊಂಡೀ? ಮಕ್ಕಳೂ ಮರೀ ಸಂಸಾರ ಇದ್ದವರು ವಿಲಾಸವಾಡಿದರೆ ಜನರು ತಡಿಯಲಾರರು. ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಬಂದೀನ ಯಾರು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇದರ ಹಾಗೆ ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಮೈತೊಳಕೊಂಬೋದು ಹಿಕ್ಕೋದು ನಾಡುಸಂಪತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರೆ ಸಂಸಾರ ಹ್ಯಾಗಾಗಬೇಕು?

ಶಾಮೂ! ಮಕ್ಕಳಾದಮೇಲೆ ಹೆಂಗಸು ಹೀಗೆ ಹಬಿಬಿದ್ದಾಳೆ? ಅಲ್ಲ! ನೀಸಂಭವನೋ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಏಕೆ? ಸಂಸಾರ ಏಕೆ? ನೀವು ಮುದುಕರಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ? ನಾನು ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತೀನೇನು? ಈಹೊತ್ತು ನಾಳೆಯೋ ಬಿದ್ದುಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮುದುಕರಾದರೂ ಮುಪ್ಪಾಗದೇ ಯೌವನ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಯಾರನ್ನೂ ಬರದಾರೇನು ಅವರೆಂಥಾ ದಡ್ಡರೋ? ನಿಮ್ಮ ಬುಕ್ಕಗಳಿಗಿಷ್ಟು ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಲಿ. ನಿಮ್ಮಗಳಿಗಿಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳೀ ಕೊಡಲಿ. ಇದೇನು ಅನ್ಯಾಯವೋ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದು?

ಚಿಕ್ಕತನಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳು; ಪೆಟ್ಟಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಸು ಅಂತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾನೇ ಆದೆ. ಇವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಯಾರು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ? ಏನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟೀಯಪ್ಪಾ ಶಾಣೇತನಾ. ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ಯೌವನದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಗುತ್ತಾರೇನು? ಮಕ್ಕಳಂಥಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಪದಾರ್ಥವು ಬೇರೊಂದದೇನು? ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಯೌವನ ಹಾಗೇ ಇರತಂದುಕೋ. ಅನುಭವಿಸುವ ಗಂಡಸಿಲ್ಲ? ನೀನೇನು ಮಸ್ತುಥನೇ? ಇಂದ್ರನೇ? ಚಂದ್ರನೇ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ

ಕುಬೇರನೇ? ಎಂದು ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಆವತ್ತೇ ಊಟಕ್ಕೆ
ಷಕ್ತ. ನಳಿನಿಯ ಅಲಂಕಾರ ಯಾವಾಗ ನೋಡಬೇಕು? ಇರಲಿ
ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತಾಸು ತನ್ನ ಯೌವನ, ತನ್ನ ಮುಂಗೂದಲು,
ತನ್ನ ನಿಲಿಗೆ, ತನ್ನ ಎದೆ, ತನ್ನ ಮೋರೆ ನೋಡಿಕೋತಾ ಹೊತ್ತು
ಕಳಿಯುವ ಹಿಂಗಸು ಯಾತರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ನಾಲ್ಕು
ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಥೂ ಅಂತಾ ಉಗುಳಿಸಿಕೊಂಬುವದೊಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶಾಮಣ್ಣ—ಹಾಗಲ್ಲವಮ್ಮ ನನ್ನ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಬಳದಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೆ
ತುಂಬ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಸಾಕಬೇಕು
ಹೇಳು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು
ಜಾಸ್ತಿ ಮಮ್ಮು ಕಡಿಮೆ. ಸಾಕಲಾರದೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಹಡಿಬಾರವಂತಾ ಹಿರೇರೆಲ್ಲಾ ಪೇಸರಗಳಾಗಿ, ಮಾಸ
ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾಗಿ ಹೊಡಕೊಂಬೋದು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾವು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
ಸಾಲದಭಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕ
ಳನ್ನು ಹೆರದವರಾಗಿರಬೇಕು.

ತಾಯಿ:—ಎನು ಹುಚ್ಚು ಶಾಮಣ್ಣ! ಈಗ ನಿನಗೆ ಸಂಬಳ ನೀಗಿ
ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೇನು? ಸಾಲ ತೀರಬೇಕು? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಸೇರೆ, ಆಮರ್ಜಲಿ ಕುಬಸ, ಈ ಅತ್ತರದಬ್ಬಿ,
ಈ ವಾಸಿನೆಣ್ಣೆಯ ಸಬ್ಬು, ಗಿಜ್ಜಿಯ ಡಾಬು, ಕಾಲಾಗ
ಜೈಸು, ಕೊರಳೊಳಗೆ ಜೈಸು. ಔಷಧ ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರ
ಇವೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಬಂದಾವು?

ಶಾಮಣ್ಣ:—ಎನು ಮಾಡಲವಮ್ಮ! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ
ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉಳಿತದೇನು ನನ್ನ ಸಂಬಳಾ?
ಸಾಲದು ಆಗಿ ಸಾಲದು. ಹಾಗೆ ಸಾಲಾ ಮಾಡೋದು
ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ತಿಂಗಳಿಗಿಷ್ಟರಂತೆ ತೀರಿಸೋದು.
ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊಸಸಾಲ.

ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಟ್ಟರೂ ಆಕಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ಸಂಗಡ ಹ್ಯಾಗೆ ಇರಬೇಕು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.

ತಾಯಿ :—ಅದೇನೋ! ನನಗೇನು ಗೊತ್ತವ್ವಾ! ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ, ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ, ನಿಮ್ಮ ಅಚಾರ ಎಲ್ಲ ಹೊಸದೇ. ನನ್ನಂಥಾ ಮುದಿಮುಂಡಿಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ನಾನೇನನ್ನಾ ಆಂದ್ರೆ ಈ ರಂಡೆವೋಚಿ ನಮ್ಮ ಸುಖ ನೋಡಿ ಸೈರಿಸಲಾರದೇ ಹಾಳುಮಾಡುತಾಳಂತ ಇಬ್ಬರೂ ಅಳುತ್ತೀರಿ.

ಶಾಮು :—ಅಮ್ಮಾ ನೀನು ಈಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಹ್ಯಾಗೆ? ಅವಳನ್ನು ಹೇಗನ್ನಾ ಹಾದಿಗೆ ಹಚ್ಚತಾಳಂತೆ ನಿನಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕರಿಸಿದ್ದು. ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬೈದು ಹೋದರೆ ಗತಿ ಏನು?

ತಾಯಿ :—ಹಾಗಾದರೆ ನಳಿನಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು. ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀನೋ ನೋಡು. ಊಹೆ ಉಪಾಯ ಇರಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು. ಬ್ಯಾಸಿ ಬಂದರೆ ಔಷಧವಾಗಲೀ ಮುಪ್ಪಿಗೆ ಔಷಧವೇನು? ಗರ್ಭ ಕೋಶ ಕೆಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಔಷಧ ಯಂತ್ರ ಕೊಬ್ಬಿದ ಜೆಂಗಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಂತ್ರಾ ಹುಡುಕಿ? ಮನ ಸಿನ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಬೆಳೆಸಳಿಸುವ ಸಾಧನಯಾವದೂ ಇಲ್ಲವೋ! ಹೂವು ಬಾಡದಹಾಗೆ ದ್ರಾವಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಡುತೀಯೆಂದುಕೋ. ಆ ದ್ರಾವಕದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಹಾಗೆ ಒಚ್ಚಿಟ್ಟ ಹೂವು ಆಲಂಕಾರಕ್ಕಾದರೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೇನು? ಪರಿಮಳ ಇರುತ್ತದೇನು? ಗಾಳಿಯೊಳಗೆ ಹಬ್ಬುತ್ತದಾ?

ಶಾಸು:—ವನು ಅವ್ಯಾ! ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾಕಾಣೆ. ಯೋಜನೆಯೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದದ್ದೇನೋ ಆಯಿತು. ನೀನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಡಲ್ಲ.

ಶಾಯಿ:—ಹಾಗೇ

೪

ನಳಿನಿಗೆ ಏಳು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದವು. ಕೈತುಂಬಾ ಬಳಿ. ಕೆನ್ನೆಗೆ ಆರಿಸಿನ, ಮೈತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ, ನಡೆ ಜಡವಾಗಿತ್ತು. ನಡು ಬಲತ್ತಿತ್ತು. ಬಲವಿನ ನೋಟ, ಮೋರೆಯಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆಯ ಬೆಳಕು. ಇದ್ದೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಈಕೆ ಅಗಿನ ನಳಿನಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಜಲುವಿನ ಬಲವೇ ಬೇರೆ. ಶಾಮಣ್ಣನ ಪರಾಮರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಟುವಳು. ಈಗ ಅಕಿ ಆತನ ಕ್ರಾಪು ಹಿಕ್ಕೋದು ಕಮೀಡಿಗೆ ಗುಂಡುಗಳು ಹಾಕೋದು. ಕಾಫಿಮಾಡಿ ಕಾಡಿದೋದು. ಯಾವಾ ಗಲೂ ಆತನ ಸುಖದ ಚಿಂತೆಯೇ ಚಿಂತೆ. ಸಿಜವಾಗಿ ಶಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಈಗ ಅನ್ನೆಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಏನು ತುಂಬಿದವು. ನಳಿನಿಬಾಯಿಯು ಗಂಡು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಏನೀಗಿನ ಸಂಭ್ರಮ, ಏನು ಮೈಭವ, ಏನು ಮೇಳ, ಏನು ಮೋಜಾ, ನೋಡಲಿಕ್ಕಿರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಸಾಲವು?

ನಳಿನಿಯು ಹಡೆದು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಾದವು. ಅಂದಿನ ನಾಯಂಕಾಲ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಶಾಮಣ್ಣ ಮನಿಗೆ ಒಂದನು. ನಳಿನಿಯು ಎದರು ಬಂದು ರುವಾಳ ಇಸುಗೊಂಡಳು. ನಳಿನಿ ಬಾಣಂತಿಯ ವೇಷ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬವಾಡಿಸಿತು. ಬಳಗೇನೋ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಶಾಮಣ್ಣ ಕೂತುಕೊಂಡನು. ಅಕಿಯ ಮೋರೆ ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸು ಚಲಿಸಿತು. ಮೋಹನನ್ನು ತಡಿಯಲಾರದೇ ಇಲ್ಲಿ

ಬಾ ನಳಿನೀ ಅಂದನು. ನಳಿನಿ ಒಂದು ಬಗಲಾಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಡಿಗೆ, ಕೆನ್ನೆಯ ಆರಿಸಿನ, ಬಲವಿನ ನೋಟ, ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ತಾಂಬೂಲ, ನಡುಕಟ್ಟು ಇವೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ನಳಿನಿಯ ಭುಜದಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಶ್ಯಾಮರಾಯನು ಮುದ್ದುಕೊಡಕೊಡನು.

ಅಯ್ಯೋ ನನಗ್ಯಾಕ್ರಿ ಮುದ್ದು. ಇರಿ. ಕೂಸಿನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ ಅಂದು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಗಿದ್ದ ಕೂಸನ್ನು ಕೈಯೊಳಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು. ನೋಡಿ ಬಾಬು ಹ್ಯಾಗೆ ನಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಎಂದು ಬಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟಳು. ಆದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶಾಮಣ್ಣನು ಆ ಕೂಸಿನ ಎರಡನೇ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ನಳಿನಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಂಡನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿಸಗುತ್ತಾ, “ಇದು ನೋಡಿದಿರಾ ಸಿಚವಾದ ಬಲವಿನ ಸಂಕಲಿ” ಅಂದಳು.

—: ಸಂಪೂರ್ಣ :—

• 'పిల్లల శాస్త్ర గ్రంథం' - ముద్రాణం, బీరగల్లు, నగరం.

